Parem on ikka parem, ütles wäike Liisi ja ripputas seal juures siirupi peale sukurt.

Nii mittu päid, nii mittu meelt, hüüdis agarodniku pois, kui ta kapsta koormaga kõnnitee sattus ja iga kapsta pea oma teed läks.

Ei keegi pese rebast ega jänest, wabandas ennast Kaije Mai, kui tema laps karpas jalgadega õues ümber jooksis.

Igaühele oma himu mööda, ütles hantwärgi sell, pani poissile kapsted ette ja wõttis praadi enesele.

Meie wõiks nagu wennad sõbralikult üks teisega leppida, ütles wallatu pois oma isa kohta, aga tema ei taha mitte!

DIAK. LUSTWERK